

og om Andelsforetagender inden ret længe ville blive forelagte, men jeg tør ikke angive nogen bestemt Dato.

I øvrigt skal jeg paa ny udtale Haabet om, at det efter den velvillige Behandling skal vise sig muligt at faa Lovforslaget gennemført.

**Parkov:** I sit tidligere Foredrag udtalte den højtærede Indenrigsminister, at han meget godt kunde tænke sig Muligheden af, at de her foreslaaede mellemkommunale Beskatningsregler ikke skulde være gældende for Forholdet mellem København og Frederiksberg. Hvis det Udvalg, som mulig bliver nedsat om denne Sag, vil følge den højtærede Minister i saa Henseende — og jeg skulde ikke have noget derimod, navnlig hvis Tinget skulde være af samme Mening —, vil jeg dog sige, at saa vil det være nødvendigt at gøre Skridtet fuldt ud og ikke alene tage Hensyn til Forholdet mellem Frederiksbergs og Københavns Kommune, men ogsaa til alle de Landkommuner, som omgive København, og til alle de Erhverv, som høre hjemme i København, men hvis Indehavere have Bopæl i de omkring København liggende Kommuner. Hvis det særlig har været Forholdet for Frederiksbergs Vedkommende, der har bevæget den højtærede Minister til at fremkomme med sine Udtalelser, maa jeg sige, at der for mig ingen Tvivl er om, at Forholdet vil være endnu mere grelt for Gentoftes Vedkommende i dens Forhold til København.

**Hans Nielsen** (Viborg Amts 1ste Valgkreds): Der er fra flere ærede Medlemmer blevet udtalt, at Andelsselskaberne ogsaa skulde beskattes, og særlig skulde man beskatte Brugsforeningerne, som ere lig med Vareindkøbsforeninger. Jeg har Lyst til at sige et Par Ord i den Anledning. Der bliver, som De vide, foretaget Fællesindkøb ved at nogle Beboere slutte sig sammen og indkøbe Varer i Fællesskab og ved lejet Hjælp fordele dem iblandt sig. De kunne enten fordeles saaledes, at der bliver Overskud eller saaledes, at der intet Overskud bliver. Bliver der intet Overskud ved disse Fordelinger — og man kan jo sætte Varernes Udsalgspris saaledes, at der intet Overskud bliver —, er det vel ikke Meningen, at disse Andelsselskaber skulle beskattes, for saa give de jo ingen Indkomst, og naar de kun fordele Varerne mellem deres Medlemmer, kan jeg ikke indse, at der er nogen som helst Berettigelse i at beskatte dem. Naturligvis

ville disse Andelsselskaber, som kun holde sig til deres egne Medlemmer, let kunne kalkule Varerne saaledes, at de blive fri for Beskatning, men Lovgivningen vil der ved maaske tvinge disse Andelsselskaber til at indføre en anden Forretningsgang, end de i Øjeblikket bruge, og det mener jeg, at Lovgivningen ikke skulde virke her til, naar Andelsselskaberne kun ønske at tilvejebringe et rimeligt Overskud. Enten det er i Form af en Efterbetaling som den, Produktionsforeningerne bruge, eller det er ved at give ekstra Betaling for de Varer, der købes i Foreningen, er der ingen Grund for Lovgivningsmagten til at træde i Vejen for denne Forretningsgang, da det er en Forening, som kun har med sig selv at bestille. Jeg indser heller ikke, at Kommuner, som have Vareindkøbsforeninger indenfor deres Omraade, lide noget Tab derved, thi Kommunerne faa dog Skat af den Mand, der er lejet til at gøre det Arbejde, der her skal gøres, og enten denne Varespreder, som jeg vil kalde ham, hedder Købmand eller Uddeler, vil han dog altid komme til at nøjes med et passende Vederlag for sit Arbejde. Han er jo ikke nogen stor Forretningsmand. Heril skal jeg indskrænke mig.

**Formanden:** Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Schovelin:** Jeg vil takke den højtærede Minister for hans uforbeholdne Tilsgagn om, at vi altsaa meget snart fra hans Side kunne vente Fremsættelse af Forslag til Lov om Andelsvæsen, paa Grundlag af — i hvert Fald forstod jeg ham saadan —, det Forslag, der foreligger fra Kommissionen, selv om jeg selvfølgelig ikke er blind for, at det i mange Enkeltheder kan blive afvigende derfra. Jeg haaber endog, at særdeles meget af det i betydelige Retninger maa blive en Skærpelse.

Med Hensyn til Beskatning af Brugsforeninger vil jeg sige, at det naturligvis falder indenfor Rammen af, hvad jeg har sagt, at hvis en Brugsforening skulde have en mindre Indtægt, end den gennemsnitlige Detail- eller Mellemandlergevinst vilde udgøre, maatte den have Lov til at protestere og bevise, at den har haft saa meget mindre Indtægt, men en Bestemmelse som af mig antydet vilde da desuden paa anden Vis have ganske overordentlig stor Betydning, thi enten har en Brugsforening tjent den normale Detailhandlergevinst, og saa er det rimeligt, at den betaler Skat af den, eller ogsaa har den ikke